

معماری سنتی بوشهر الگویی بوم گرا برای طراحی نوین

سید سلمان موسوی نژاد*^۱، مهدی فاطمی^۲، بهداد پزشکی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی تحصیلات تکمیلی آبا، قزوین، ایران، (ss.mn@live.com)

۲- دکتری تخصصی معماری و مدرس دانشگاه، (mehdifatemi@gmail.com)

۳- دکتری تخصصی معماری و مدرس دانشگاه، (behdadpezeshki@hotmail.com)

چکیده

معماری بومی یکی از موفق ترین معماری ها در زمینه پایداری می باشد ، با توجه به این نکته و با توجه به اینکه در ایران نمونه های ارزشمندی از معماری بوم گرا داریم به بررسی این گونه معماری برای دست یافتن و احیای جنبه های پایدار بر آمده و برای دست یافتن به این موضوع شهر بوشهر و معماری سنتی این شهر مورد بررسی قرار گرفته است. در این جستار به بررسی معماری سنتی بوشهر ، از دیدگاه بوم گرایانه توجه شده است. به گونه ای که میزان موفقیت معمار سنتی بوشهری برای دستیابی به حداکثر میزان پایداری بالاخص در زمینه ی اقلیمی توجه شده است. داده های مورد استفاده تماما از داده های اداره کل هواشناسی استان بوشهر برای بررسی شاخص های آسایش اقلیمی استفاده شده است. هدف از این پژوهش دستیابی به زمینه و الگویی برای استفاده مجدد در معماری نوین شهر بوشهر بوده است. بر اساس بررسی های انجام گرفته و با تطبیق اطلاعات می توان متوجه میزان صحت و توانایی برخی شاخصه های معماری بوشهر در بناهای جدید شد. برخی شاخص های اقلیمی همچون ET، ماهانی ، ایوانز ، گیوونی ، شاخص راحتی بافت تراجونگ و ... در بازه ی زمانی ۱۶ ساله از سال ۱۳۷۲ تا ۱۳۸۹ شهر بوشهر مورد بررسی قرار گرفته است.

واژه های کلیدی: معماری بوم گرا، معماری بوشهر، شاخص های زیست اقلیمی، معماری پایدار